

Doymamıştım Ben O Yeşil Gözlüye

— şiirinprensi · 31 Temmuz 2014

Gençtik güzeldik ikimizde özgürdük
Görür görmez biribirimize ısınmıştık
Gözlerimizle bakışıp kumrular gibi sevişmişdik
El ele verip sinemada filmler izlemişdik
Birlikte dans edip çalgınca eğlenmişdik
Ayrılmamak için biribirimize söz vermişdik
Beni kızlardan kendimden bile kıskanıyordun
Yeşil gözlüm beni çok ama çok seviyordun
Bende kapılmıştım ona çok sevimliydi
Güzeldi,sıcacıkta sözleri çokta tatlıydı
Gülünce gözlerinin içi gülüyordu
O beni ben onu çok ama çok seviyorduk
Biz asla biribirimizden ayrılmayız diyorduk
Bir gün ayrılık rüzgarı alıp -götürdü onu benden
Can kopmuştu sanki içimdeki bedenden
İkimizde aynı rüyayı görmüştük
Birbirimize ölesiye sarılmış ağlamıştık
Rüyada sarılmak ayrılık demekmiş
Ayrılmak birleşmek anlamındaymış
Biz biribirimize doyamadan ayrılmıştık
Oysa gönüllerimiz birleşmiş aşka susamıştık
Yeni filizlenen bir aşkı bizimkisi
Ayırdılar bir nisan sabahı ikimizi
Alıp götürdüler aşkı benden uzaklara
Bandırma garına koştum son anda
El salladım ikimizde gözyaşlarına boğulmuştuk
Aşkı ikimizde son anda bulmuştuk
Ama kader ayırdı bir trenle ikimizi biribirimizden
Henüz bir mevsim geçmemişti aşkıımızın üzerinden
Nasıl kıyabildiler sevgi cellatları bu tomurcuk aşka
Bizim biribirimizden başka sevdiği yoktu ki başka
Derken acı acı öttü bandırma treni sahilde
Alıp gitti sevdiğimi benden kalakaldım o halde
O gün akıttım marmaraya gözyaşlarımı
Yağmurla deniz sularına gömdüm acılarımı

"Kapat gözlerini kimse görmesin
Yalnız benim için bak yeşil yeşil"
Diye şarkımızı söyledim martılarla birlikte
Çığlık çığlığa ağladım sindim kimse görmesin diye
Ayrılık ah ayrılık bizi ayırdın felek niye,ne diye
Oysa doyamamıştım hiç o yeşil gözlü sevgiliye

Nihat Gülle
Şair ve yazar